

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๗/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒/๒๕๖๑

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นายสัมพันธ์ เตโช (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการแจ้งเจ้าของที่ดินข้างเคียงกรณีรังวัดแบ่งแยกที่ดินที่มีการรังวัดใหม่แล้ว พ.ศ. ๒๕๒๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสัมพันธ์ เตโช (ผู้ร้อง) ได้เคยยื่นฟ้องสำนักงานที่ดินจังหวัดนครพนม สาขาเรณูนคร สำนักงานที่ดินจังหวัดนครพนม และกรมที่ดิน เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ตามลำดับ ต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุตรธานี) ว่าผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามดำเนินการแบ่งแยกโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๕๕๑๗ เลขที่ดิน ๒๑๔ โดยไม่มีการแจ้งผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินข้างเคียงให้ประวังแนวเขตและไม่มีมีการรังวัดสอบเขตตามประมวลกฎหมายที่ดิน แต่ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการแจ้งเจ้าของที่ดินข้างเคียงกรณีรังวัดแบ่งแยกที่ดินที่มีการรังวัดใหม่แล้ว พ.ศ. ๒๕๒๗ ทำให้มีการผนวกที่ดินของผู้ร้องเข้าไปบางส่วนก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้อง จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ร้อง ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่าการดำเนินการของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามชอบด้วยกฎหมายและไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ร้อง พิพากษายกฟ้อง และศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืน ผู้ร้องจึงยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

(๑) การกระทำของสำนักงานที่ดินจังหวัดนครพนม สาขาเรณูนคร สำนักงานที่ดินจังหวัดนครพนม และกรมที่ดิน ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

(๒) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการแจ้งเจ้าของที่ดินข้างเคียงกรณีรังวัดแบ่งแยกที่ดินที่มีการรังวัดใหม่แล้ว พ.ศ. ๒๕๒๗ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

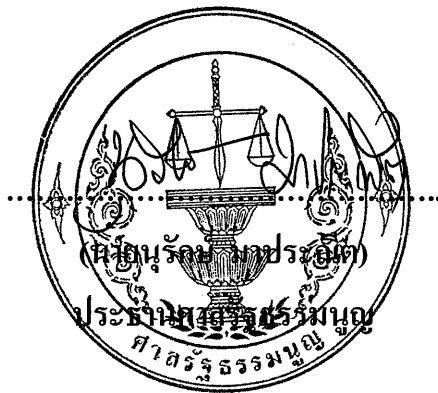
พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าสำนักงานที่ดินจังหวัดนครพนม สาขาเรณูนคร สำนักงานที่ดินจังหวัดนครพนม และกรมที่ดิน ดำเนินการแบ่งแยกโฉนดที่ดินเลขที่ ๒๕๕๑๗ เลขที่ดิน ๒๑๔ โดยไม่มีการแจ้งผู้ร้องซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินข้างเคียงให้ประวังแนวเขตและ ไม่มีการรังวัดสอบเขตตามพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๘๗ โดยอ้างระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการแจ้งเจ้าของที่ดินข้างเคียงกรณีรังวัดแบ่งแยกที่ดินที่มีการรังวัดใหม่แล้ว พ.ศ. ๒๕๒๗ ทำให้การออกโฉนดที่ดินเลขที่ ๓๓๔๕๑ เลขที่ดิน ๒๘๒ มีการผนวกที่ดินของผู้ร้องเข้าไปบางส่วน อันเป็นการกระทำละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง และขอให้พิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนั้น ผู้ร้องได้ยื่นฟ้องหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองอุดรธานี) ในคดีหมายเลขคำที่ ๔๘๕/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๐๒/๒๕๕๖ เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการออกคำสั่งทางปกครอง ซึ่งศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ในคดีหมายเลขคำที่ อ.๒๗๘/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๐๖๐/๒๕๖๐ ซึ่งศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษายืนเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๐ เห็นว่า ประเด็นที่ผู้ร้องขอให้พิจารณาวินิจฉัยตามคำร้องนี้เป็นประเด็นที่มีสาระสำคัญเดียวกันกับประเด็นที่ผู้ร้องได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง และเป็นที่สุดโดยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดแล้ว ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ร้องได้ใช้สิทธิทางศาลตามที่รัฐธรรมนูญ

- ๓ -

กำหนด ถือได้ว่าผู้ร้องได้รับความคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแล้ว กรณีจึงไม่ต้อง
ด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ส่วนประเด็นที่ผู้ร้องอ้างว่าระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการแจ้งเจ้าของที่ดินข้างเคียงกรณีรังวัด
แบ่งแยกที่ดินที่มีการรังวัดใหม่แล้ว พ.ศ. ๒๕๒๗ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ อันเป็นกรณีที่
ผู้ร้องขอให้ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎที่ออกโดยกรมที่ดิน ซึ่งรัฐธรรมนูญได้บัญญัติ
ให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎไว้เป็นการเฉพาะแล้ว
โดยการฟ้องคดีต่อศาลปกครองหรือโดยการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๓๑ (๒) ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้
อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๑๗/๒๕๖๑)

(นายจรยุทธ์ ก๊กศิษนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ